

turligvis blive meget Utilfredsstillende tilbage efter Udtrædelsen, men det er meget rimeligt, at, hvad der var utilfredsstillende for de Udtraadte, vil være tilfredsstillende for dem, der blive tilbage. — Fremdeles opholder Fleertallet sig ved, at Trangen til Forandring kunde være ligesaa stor i mange andre Menigheder rundt omkring, men at kun Betingelserne fattedes for at kunne benytte det i Lovforslaget tilbudte Midde. Sa, det er ganske vist, at Beboerne f. Ex., saaledes som det just anføres, kunne være for uformuende til selv at kunne lønne en egen Præst og bestride de øvrige Bekostninger ved en Valgmenigheds Dannelse. Men der maatte da altid kunne tænkes forskjellige Udveie, hvorved man i saa Fald kunde raade Bod paa Trangen; navnlig kunde man jo tænke sig, at Meningsfæller eller enkelte bemidlede Mænd andetsteds kom dem til Hjælp og skænkede dem Midler. Jeg troer derfor ikke, at man skal standse Sagen paa Grund af, at der kunde være Steder, hvor Trangen af Mangel paa Formue ikke kunde afhjælpes ved den her foreslaaede Lov. — Naar der dernæst tales om, at den foreslaaede Lov vil forandre den almindelige kirkelige Organisation, saa kan jeg, som før sagt, ikke erkjende dette. Den kirkelige Organisation er Lovgivningen, og naar Lovgivningen forandres ved den her foreslaaede Lov, da er den kirkelige Organisation saaledes, som den skal være, naar Valgmenigheder erkjendes. — Naar man fremdeles betegner de hidtilværende Menighedsforbindelser som havende en dyb Begrundelse i det gjensidigt Støttede og Hjælpende, saa benægter jeg selvfølgelig ingenlunde, at dette bør være Hensigten og Formaalet med Menighedsforbindelsen, og at, hvor en Menighedsforbindelse ikke er begrundet derpaa, der har Menighedsforbindelsen ikke Stort at betyde. Men naar en Frimenighed blev dannet efter en Lov som den her foreslaaede, saa vil jo en Menighedsforbindelse af den Natur ganske sikkert ogsaa være tilstede; i ethvert Tilfælde vilde de, som udtraadte af een Menighed, for at indtræde i en anden, søge og i Reglen finde Hjælp og Støtte i denne nye Menighed. — Hvad jeg paa ingen Maade kan forstaae, det er, naar der dernæst i Fleertallets Betænkning er Tale om, at der ved den foreslaaede Lov her vil

blive tilveiebragt tvende Slags Menigheder og tvende Slags Præster. Hvad der egentligt skal constituere Menighedslivet og skal være Kjernen for det, maa jo dog vel være Troesbekendelsen, Gudsbdyrkelsens Form og, kort sagt, Alt det, der er det Væsentlige i Kirken, hvorimod det, at en Menighed betaler til en Præst, som den bruger, ved Siden af at den betaler til en anden Præst, som den ikke bruger, dog umuligt kan medføre, at der skulde blive to forskjellige Arter af Menigheder. Noget lignende gælder med Hensyn til Præsterne. De Præster, som der her er Tale om at bruge, ere jo af Folkekirken ordinerede, af Kongen tidligere ansatte Præster; der for Tiden ere ledige, og som saaledes ikke nu gjøre Tjeneste i Kirken. Et æret Medlem af Udvalget gjorde ifjor meget rigtigt opmærksom paa, at Præsterne deri vare forskjellige fra andre Embedsmænd, at de ikke tabte deres præstelige Egenkab tilligemed Embedet, men at de beholdt Ordinationen, beholdt Retten til at prædike og at udføre kirkelige Anliggender for andre Præster. Det er altsaa det samme Slags Præster, der ville blive brugte i den ene Menighed, Valgmenigheden, saavel som i den anden, og der kan ikke konstitueres to forskellige Slags Præster blot derved, at den ene faaer en større Deel af sin Løn af Staten og kun en ringe Deel af Menigheden, og den anden faaer hele sin Løn af Menigheden. Men dette er den hele Forskjel imellem dem. De stilles under den samme Lovgivning og det selvsamme Tilsyn, og det er et fuldstændigt Ordspil, naar man siger, at det er to forskellige Slags Præster.

Jeg skal nu gjerne indrømme, at det maaskee vilde være bedre, hvis man uden alle de Ulemper, som i ethvert Fald det ærede Fleertal har seet i det foreliggende Lovforslag, kunde opnaae det Selvsamme, som tilsigtes ved dette. Sagen vilde saa gaae igjennem her i Salen uden al Kamp, og vi vilde Alle med Glæde finde os i den. Men Feilen ved det Forslag, som det ærede Fleertal har antydet, er, at det paa ingen Maade tilfredsstiller den Trang, som Forslaget vil afhjælpe; der gælder tværtimod om det, at det medfører flere Ulemper end Fordele. Jeg skal ganske kort betegne det nævnte Forslags Indhold. Det ærede Fleertal vil,